

Пързалката бъше така оживена, че бъде привлъкла много плъзгачи. Истинска велиденска люлка! Едни се въртѣха въ кръгъ, а други бѣгаха по дължината на пързалката и съ срещналитѣ се плъзгачи се разминаваха мигновено, подобно на телеграфните стълбове по желъзопътната линия, когато ги гледаме отъ прозореца на

Съ ски по снѣговетѣ

влака. Това движение добива особенна картина отъ лекия валсъ на грамофона на пързалката, подъ звуките на който, играеше цѣлъ роякъ отъ малки и голѣми плъзгачи.

Чистиятъ снѣгъ, що бѣше вдигнатъ отъ леда и натрупанъ по краищата му като планини, приличаше на